

δάμω. "Ηρχετο δέ εἰς Παρισίους ὅπως τελειωποιηθῇ περὶ τὰς τέχνας, ἀνχγνωρίζων οὕτω τὴν ὑπεροχὴν τῆς μητροπόλεως ταύτης.

» Ἐπιθυμῶν πρὸ πολλοῦ νὰ ὅδη τὴν Γαλλίαν ἀνακοίνωσε τὴν ἔρεσιν αἵτοῦ πρὸς Λαδοβίνου τὸν ΙΔ' περὶ τὰ τελευταῖς ἐτη τῆς βασιλείας τοῦ μονάρχου τούτου· ἀλλ' ἀσθενής καὶ προθεσθηκὼς ὁ Λαδοβίνος, οὐδὲ ξεχωνίζεις τοῦ δημοσίου ταμείου, πῶς νὰ ὑποδεχθῇ μετὰ πλείστης δσης πομπῆς καὶ παρατάξεως, ὡς συνειθίζεις πάλαι, τὸν ξένον αἴτοῦ, κατώρθωσεν ἐπιτηδείως νὰ ἀναβληθῇ ἡ ἐπίσκεψις.

» Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ βασιλέως ἢ Πέτρου προσέταξε πὸν πρέσβυν αἵτοῦ Κουρακίν νὰ εἰσοποιήσῃ τὴν ἐν Παρισίοις αὔλῃ (*), διτι ἐπιθυμῶν νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Γαλλίαν ἀνεγώρει ἐκ τῆς Ἀρτ-

ρωτίκης, ἀνάρρυτης πολλὰς διώρυγκας· ἐπειδὴ δὲ μᾶλλον τούτων, διερχομένης διὰ τῶν ἐν Γερμανίᾳ Ἀγγλεῖκῶν κτήσεων, τὴν ἐξακολούθησιν δὲν ἐπέτρεψεν ὁ Γεώργιος, ὁ ταύρος ωργίσθη ὑπερβολλότως, καὶ τὴν ὄργην αἴτοι ἀπέδειξε περιέργως κατά τινας συγέντευξιν θν τελεῖν εν Ἀμστελδάμῳ μετὰ τοῦ πρέσβεως τῆς Ἀγγλίας· Ο πρέσβης τῆς Ἀγγλίας, εἴκητης νὰ παρεντιασθῇ ἐνώπιον τοῦ αὐτοκράτορος· ἀλλ' ἐπειδὴ οὗτος ἀπέρχετο τὴν ὥραν ἐκείνην εἰς ἐπίσκεψιν πλοίου, προτεκάλεσεν ἐκεῖ τὸν πρέσβην. "Οτε δὲ ἦλθεν, εὑρε τὸν Πέτρον μετάωρον ἐπὶ τινος τῶν ιττῶν, καὶ ἔτοιμον νὰ δεχθῇ αὐτὸν ἐκεῖ· ὁ Βρατανὸς διπλωμάτης, οὐχὶ πολλὴ ἐλαφρός, ἐπειθύμειον ἀποφύγη τὴν ἐναέριον ἐκείνην συνέντευξιν ἀλλὰ δὲν ετολμητε νὰ δειξῃ διτι φοβεῖται. Αὐτῷ λοιπόν καὶ διέμεινε πολλὴν ὥραν μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος.

— Τις ἐξ ὑμῶν, ἡράτηπεν ὁ ἀντιβασιλέας τοὺς περὶ αἵτον, εὐχαριστεῖται νὰ ὑπάγῃ εἰς ὑποδοχὴν τοῦ μεγάλου ἡγεμόνος;

— Λέγεται, ἀπεκρίθη ὁ Νοσέ, διτι ὁ ταύρος ἐγει τὴν δεξιὰν βρασίν, καὶ διτι οἱ τύρανοι τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ Μίντζικωφ εἶναι καταπληγωμένοι ἀπὸ τὸ κνοῦτόν του.

— Ἀντιβασιλεῖ, εἶπεν ὁ Βρατανός, ιδοὺ ὡρα νὴ λάβῃ μερικὰ μαθήματα ὁ Δυθουά.

— Μὲ τὰ χέρια μόνον οἱ χωριάται παίζουν, ἀνέκραξεν ὁ Δυθουά, διτι τὴν παρελθούσαν εἰγεόρχιον παρὰ τοῦ ἀντιβασιλέως.

» Ο ταύρος ἔμειλλε ν' ἀπιένῃ εἰς Δουγκέρκη· εκεῖ λοιπὸν ἐστάλη ὁ μερκέστιος Νέλ καὶ Λιέγουά μετὰ βρασίλικῶν ὀγκυμάτων, εἴων ὀδηγήτες ἵνα ἀπονείμηται τῷ τιμᾶς ὅποιαι ἀπονέμονται καὶ πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ νὰ φέρῃ αὐτὸν ἀνεξήδως. Ἐστάλη δὲ εἰς προύπαντην αἵτου καὶ ὁ στρατάρχης Τεσσί.

» Ο αὐτοκράτωρ ἔρθησεν εἰς Παρισίους τὴν 7 Μαΐου 1717, περὶ τὴν 9 τῆς νυκτός, καὶ κατέβη εἰς Λούμπρον. Ἐπειδὴ δὲ εὑρεν αὐτὸν πολυτελέας, ἐξητησεν οἰκιαν ἴδιωτικήν· καὶ ἀναβίξεις ἀμέσως εἰς τὸ δρυμόν ἦλθεν εἰς ξενοδοχεῖον παρὰ τὴν Ὀπλοθήκην· ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθι εὑρε τὴν αὐτὴν πολυτέλειαν. Ἡμαγκάθη λοιπὸν νὰ καταλύσῃ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο, τοποθετήσας ἐντὸς ιματιοφυλακίου κλίνην στρατιωτικὴν θν ἔσυρε μεθ' ἔκυτον.

» Πέτρος ὁ Α' ἦν μεγαλόσωμος, εὐπαγής, ἰσχυρός, καὶ μελάγχρους· εἶχε τοὺς δρυμαλιοὺς μεγάλους καὶ ζωηρούς, τὸ βλέμμα ὅξεν ἐνίστε δὲ καὶ ἄγριον, διάκεις μάλιστα ἐκινεῖτο σπεσμωδῶς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνεκκα τὸ διαθέντος αὐτῷ δηλητηρίου ὅτε ἦν εἰτι βρέφος. "Οτε δημος; ἐδέχετο τινα, ἐρχαίδρυνετο τὴν φυσιογνωμίαν καὶ ἀπέκτα μάλιστα χάριν τινά, εἰ καὶ ἐτίρει πάντοτε τὴν ἀριτῆν αἵτου· τὰ βίσια καὶ ἀλλεπάλληλα κινήματα αἵτου κατέγγελλον τὴν δρμὴν τοῦ γαρρακτήρος καὶ τὴν σφυρότητα τῶν παθῶν του. Τὸ μεγάλοπρεπές ἀλλὰ καὶ πάνυ θεατὸν ἦθος του ἐδείκνυεν ἀνδρας αἰσθανόμενον διτι ὄπουδήποτε εὑρίσκετο θν κυρίαρχος· ἀλλεπάλληλοι ἦσαν καὶ αἱ θελήσεις καὶ αἱ ἐπιθυμίαι καὶ αἱ ὄρεξεις αἵτου, καὶ αἰδεμίκην ἀνείχετο ἐγκυτιότητα

Πέτρος ὁ Μέγας.

οίας. Σημειώτερον ἐνταῦθι διτι ὁ αὐτοκράτωρ καὶ ὁ Κουρακίν ἦσαν σύγγεμοροι· εἰδὲ καὶ ὁ πρῶτος ἀπέβαλε καὶ κατέκλεισεν ἐν μενοστηρίῳ τὴν σύζυγον αἵτου, ἐξακολούθεις δημος; ἀγκαπθῶν καὶ τυμῶν τὸν Κουρακίν . . .

» Ο ἀντιβασιλεὺς δὲν ἐπειθύμει τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ αὐτοκράτορος, οὐ μόνον ἀποφεύγων τὴν δαπάνην ἀλλὰ καὶ δροῦμον· τὰ ἀποπαντάσσεις θεοῦ θεοῦ· γεννηθῆ ἐνεκκ τὸν γαρρακτήρος καὶ τῶν ἐτι βρέφων ἕθισαν τοῦ ἡγεμόνος· τούτου, δημοσιεύθεις μάλιστα ὄποιομένου πρὸς τοὺς ναύτας καὶ τοχύτας, πιθυνῶς δειγματομένου ἀγεράρχου πρὸς τὴν αἰλίν. Ἀλλ' ἐτι μᾶλλον ἐστενοχωρεῖτο ἐνεκκ τοῦ μεσαίου τοῦ ταύρου πρὸς Γεώργιον τὸν τῆς Ἀγγλίας, ἢν δὲ ἀντιβασιλεὺς περιεποιεῖτο διαφερόντως. Τοῦ δὲ μίσους τοῦ Πέτρου πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Ἀγγλίας αἵτία ἐγένετο αἴτη· περὶ πολλοῦ ποιούμενος ὁ αὐτοκράτηρ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐμπορίας ἐν

(*) Ἀνθελικός διτος τότε τοῦ διαδόχου τοῦ Αδριανοῦ ΙΙΙ, θεοσύλευτον ἐπιτροπικόν δὲν δε βρητάζει.